

65. møde

Tirsdag den 24. februar 1981 kl. 13.00

Dagsorden:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren:

Forespørgsel [om udviklingen i grænselandet] af Arne Melchior (CD) m. fl.
(Forespørgsel nr. 25).

2) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af 17. alm. vurdering [af Ivar Hansen (V) m. fl.].
(Beslutningsforslag nr. B 55).

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tipping. (Øget medarbejderrepræsentation).
(Lovforslag nr. L 91).

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.
(Lovforslag nr. L 57).

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om opfyldelse af grundlovens § 75 [af Glistrup (FP) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 52).

6) Forhandling om ministeren for offentlige arbejders redegørelse af 12. februar 1981:

Redegørelse med baggrund i telerapporten.
(Redegørelse nr. V).

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Inden vi begynder vort arbejde i tinget i dag, synes jeg, det er rigtigt med tanke på vore kolleger i det spanske parlament at udtale en respekt for de mange kræfter på alle niveauer i det spanske folk, som i en broget og vanskelig situation har bekræftet os i troen på det unge spanske demokrati.

(Medlemmerne påhørte stående formandens ord).

Medlemmer af folketinget Arne Melchior (CD), Bollmann (CD), Mimi Jakobsen (CD) og Birgith Mørgensen (CD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om vikarbureauer.
(Lovforslag nr. L 181).

Udvalget for forretningsordenen har afgivet beretning angående:

Økonomisk bistand til sekretærmedhjælp for medlemmer af folketinget.

Eksemplarer vil blive omdelt i eftermiddag.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Arne Melchior (CD):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om vikarbureauer.
(Lovforslag nr. L 181).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren:

Forespørgsel [om udviklingen i grænselandet] af Arne Melchior (CD) m. fl.
(Forespørgsel nr. 25. Anmeldt 18/2 81).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af 17. alm. vurdering.

[Af Ivar Hansen (V) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 55. Fremsat 20/1 81. Første behandling 5/2 81. Betænkning 18/2 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Egon Jensen (S):

Jeg skal blot sige, at socialdemokratiet ikke kan stemme for forslaget til folketingsbeslutning om at udskyde den 17. alm. vurdering. Hvis jeg havde været venstremand, hvad jeg ikke er, og dermed måske stået nærmere landbruget, ville jeg sige, at af hensyn til landbruget stemmer vi mod forslaget. Efter alle solemærker og statistikker at dømme vil landbrugene blive belastet med en mindre andel af den samlede grundskyld efter 17. alm. vurdering. Det vil sige, at man hjælper landbruget ved at stemme imod forslaget.

Ivar Hansen (V):

Venstre fremsatte for nogen tid siden her i folketinget sammen med det konservative folkeparti et lovforslag om indførelse af kontantvurdering. Jeg gør opmærksom på, at det var et forslag, der var meget betydelig interesse for i folketinget. Man kan vel ikke sige, at der kunne udledes et flertal for det, men det var i hvert fald meget tæt på. Da vi imidlertid måtte erkende i venstres folketingsgruppe, at der næppe ville være mulighed for at få et sådant forslag igennem folketinget nu, fremsatte vi vores forslag om udsættelse af 17. alm. vurdering, hvilket vi fandt var den eneste saglige og logiske konsekvens, hvis forslaget om indførelse af kontantvurdering ikke kunne samle flertal og gennemføres nu.

Man må nok sige, at som den offentlige debat er forløbet, og som debatten om vores forslag har været her i tinget, er det ud over alle grænser blevet dokumenteret, at der har været og er ganske mange saglige bevæg-

grunde for at vedtage denne udsættelse af den nye vurdering og dermed skaffe den fornødne tid til at forberede indførelse af kontantvurdering om et år. Jeg kan nævne usikkerheden omkring det nuværende værdiniveau, ændring i prioritetsforholdene, kort sagt et ejendomsmarked, der vel næppe i mange år har været så usikkert og så uensartet med hensyn til prisudvikling, som tilfældet er nu. Vi løber efter vores opfattelse en overordentlig stor risiko for nu at få gennemført en vurdering, hvis resultat vil være kritiserbart ud fra flere argumenter.

Jeg har selvfølgelig lagt mærke til, at der fra flere sider – nu sidst her fra talerstolen af socialdemokratiets ordfører, hr. Egon Jensen – er blevet sagt, at det i hvert fald af hensyn til landbruget nok ville være udmærket at gennemføre den nye vurdering som fastsat efter planen. Jeg vil gerne sige til hr. Egon Jensen og til andre partier, der går imod vores forslag, at hensigten med at fremsætte forslag om udsættelse af 17. alm. vurdering såmænd ikke har været at tækkes en eller flere grupper af ejendomsbesiddere her i landet. Jeg vil sige til hr. Egon Jensen, at det kunne man i højere grad sige om det regeringsforslag, der blev præsenteret for folketinget i forrige uge, om ændret værdigrundlag og vurderingsfremgangsmåde for de sociale boligsekskabers vedkommende. Forslaget fik da også en meget uvenlig behandling her i folketinget.

Hensigten med vores forslag har alene været at få et bedre vurderingsgrundlag for hele ejendomsmarkedet. Derfor håber vi, at folketinget vil besinde sig her i sidste minut ved anden og sidste behandling.

Hvis det viser sig, at betænkningen er rigtig – forstået på den måde, at der ikke er partier, der har ændret beslutning – og et flertal her i folketinget nu om lidt afviser venstres forslag, må vi overveje at fremsætte forslag i folketinget om at give kommunerne en større mulighed for, hvad angår fastsættelsen af grundskyldpromiller, at differentiere disse grundskyldpromiller, så man i højere grad har mulighed for at tilgodese eksempelvis erhvervslivet og for den sags skyld landbruget, som jo i forvejen er ude i betydelige vanskeligheder.

(Kort bemærkning).